

מִי זָלֵל אֶת הַכָּרִיף?

בְּתִיק נָשַׁל מֵתֵן שָׂמָּה אֲמָא כָּרִיף.

כָּרִיף טָעִים עִם גְּבִינָה לְבָנָה.

מֵתֵן פֶּתַח אֶת הַתִּיק בַּהֶפְסָקָה.

מֵתֵן רָצָה אֶת הַכָּרִיף הַטָּעִים,

אָבֵל הַכָּרִיף לֹא הָיָה שָׁם!

מֵתֵן שָׂאֵל אֶת הַיְלָדִים:

”מִי רָאָה כָּרִיף עִם גְּבִינָה לְבָנָה?”

נִירִית עָנְתָה: ”אֲנִי רָאִיתִי! הַכָּרִיף שָׁם!”

נִירִית הֶצְבִּיעָה עַל בְּפִנֵּת הַכֶּתֶה.

הַכָּרִיף הָיָה בְּפִיו שֶׁל

הַשָּׁפֶס שֶׁל הָיָה לְבָן. מֵתֵן צָחַק.

נִירִית נָתְנָה לְמֵתֵן חֶצִי כָּרִיף וְגַם .

מֵתֵן אָכַל וְחָשַׁב: ”נִירִית יְדִידָה אֲמֵתִית”.

כָּרִיף

הֶפְסָקָה

גְּבִינָה

הֶצְבִּיעָה

בְּפִיו

אָכַל

יְדִידָה

אֲמֵתִית

חֲתִימוֹת:

קְרָאתִי אֶת הַסְּפּוּר

פְּעָמִים.

כָּל הַכְּבוֹד!